

**Uchwała**  
**Komisji habilitacyjnej**  
**z dnia 7 maja 2021**  
**powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego**  
**w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo**  
**wszczętym na wniosek dr Anny Pekaniec**

**§ 1**

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Dyscypliny Literaturoznawstwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, w dniu 18 grudnia 2020 roku w składzie:

1. prof. dr hab. Inga Iwasiów – przewodnicząca;
2. dr hab. Arleta Galant, prof. US – recenzent;
3. prof. dr hab. Ewa Kraskowska – recenzent;
4. dr hab. Monika Rudaś-Grodzka, prof. IBL PAN – recenzent;
5. dr hab. Barbara Zwolińska, prof. UG – recenzent;
6. prof. dr hab. Magdalena Popiel – członek;
7. dr hab. Mateusz Skucha, prof. UJ – sekretarz;

na posiedzeniu dnia 7 maja 2021 roku, w którym uczestniczyli wszyscy członkowie Komisji, w głosowaniu jawnym (głosów ZA – 7, głosów PRZECIW – 0, głosów WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ – 0), działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.) po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku oraz po przyjęciu kolokwium habilitacyjnego, stwierdziła że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe zatytułowane *Autobiografki. Szkice o literaturze dokumentu osobistego kobiet* stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej literaturoznawstwo i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr Annie Pekaniec stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo.

**UZASADNIENIE**

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

**§ 2**

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

.....  
prof. dr hab. Inga Iwasiów  
Przewodnicząca Komisji habilitacyjnej

## UZASADNIENIE

### **Uchwały Komisji habilitacyjnej z dnia 7 maja 2021 powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo wszczętym na wniosek dr Anny Pekaniec**

Uchwała Komisji powołanej dnia 18 grudnia 2020 roku przez Radę Dyscypliny Literaturoznawstwo Uniwersytetu Jagiellońskiego do zaopiniowania wniosku dr Anny Pekaniec w postępowaniu wszczętym w dniu 30 lipca 2020 roku o nadanie stopnia doktora habilitowanego została podjęta w trybie jawnym. W końcowym posiedzeniu, które odbyło się dnia 7 maja 2021 roku Komisja zebrała się w pełnym, 7-osobowym składzie:

8. prof. dr hab. Inga Iwasiów – przewodnicząca;
9. dr hab. Arleta Galant, prof. US – recenzent;
10. prof. dr hab. Ewa Kraskowska – recenzent;
11. dr hab. Monika Rudaś-Grodzka, prof. IBL PAN – recenzent;
12. dr hab. Barbara Zwolińska, prof. UG – recenzent;
13. prof. dr hab. Magdalena Popiel – członek;
14. dr hab. Mateusz Skucha, prof. UJ – sekretarz.

Obrady przeprowadzono zdalnie w formie wideokonferencji za pomocą Platformy MsTeams<sup>1</sup>. Przebiegły one w dwóch etapach: kolokwium z udziałem Komisji, Habilitantki oraz członków i członkiń Rady Dyscypliny Literaturoznawstwo. Tego samego dnia odbyło się również posiedzenie Komisji, która podjęła Uchwałę w trybie jawnym. Wszyscy uczestnicy kolokwium oraz posiedzenia Komisji widzieli się i słyszeli w czasie rzeczywistym i mieli możliwość wielostronnej komunikacji w takim trybie.

Komisja powołana w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego pani dr Annie Pekaniec podjęła Uchwałę, działając na podstawie Ustawy z dn. 18 lipca 2018 *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

Wpłynęły cztery pozytywne recenzje, a po nich także opinia członkini Komisji, pani prof. Magdaleny Popiel.

---

<sup>1</sup> Sposób przeprowadzenia kolokwium oraz obrad Komisji „poza siedzibą podmiotu habilitującego przy pomocy środków komunikacji elektronicznej” przyjęty na podstawie art. 221 ust. 9 a. Ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym*, rozdz. 3. *Stopień doktora habilitowanego*.

## 1. Sylwetka i przebieg kariery naukowej Habilitantki

Dr Anna Pekaniec urodziła się w 1980 roku w Przemyślu. Studia licencjackie odbyła w latach 1999 – 2002 w Kolegium Nauczycielskim im. Aleksandra Fredry w Przemyślu. Tytuł licencjata filologii polskiej uzyskała na podstawie pracy pt.: *Inicjacja w powieściach Młodej Polski* (promotor: dr Jarosław Włodarczyk). W latach 2002 – 2004 studiowała w Instytucie Polonistyki na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Dyplom magistra filologii polskiej uzyskała na podstawie rozprawy pt. *Trzy młodopolskie powieści z kluczem (Tadeusz Miciński „Nietota”, Stanisław Ignacy Witkiewicz „622 upadki Bunga”, Andrzej Strug „Zakopanoptikon”)* (promotor: prof. dr hab. Marta Wyka). Z kolei w 2007 roku Habilitantka ukończyła studia podyplomowe z wiedzy o kulturze i filozofii prowadzone przez Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, Wydział Filozoficzny, Instytut Filozofii. Złożyła pracę podyplomową pt. *Narracyjna koncepcja tożsamości w ujęciu Paula Ricoeura* (promotor: prof. dr hab. Marek Drwięga). Dr Pekaniec odbyła studia doktoranckie w latach 2005 – 2010 na Uniwersytecie Jagiellońskim, a stopień doktora uzyskała na podstawie rozprawy pt. *Czy jest kobieta w tej autobiografii? Kobięca literatura dokumentu osobistego od początku XIX wieku do wybuchu II wojny światowej* (promotor: prof. dr hab. Marta Wyka, recenzenci: prof. dr hab. Anna Czabanowska-Wróbel i prof. dr hab. Ewa Frąckowiak-Wiegandt). Praca (w poszerzonej wersji) opublikowana została jako monografia pt.: *Czy w tej autobiografii jest kobieta? Kobięca literatura dokumentu osobistego od początku XIX wieku do wybuchu II wojny światowej* (Kraków 2013).

Od roku 2015 dr Anna Pekaniec pracuje w Katedrze Krytyki Współczesnej na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego (najpierw jako asystent, a następnie, od 2018, jako adiunkt). Wcześniej pracowała na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego (na podstawie umów cywilno-prawnych). Habilitantka współpracowała również z innymi ośrodkami akademickimi (Krakowską Akademią im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego oraz Uniwersytetem Papieskim Jana Pawła II w Krakowie). Od obrony doktoratu (2010) dr Pekaniec aktywnie włącza się w dydaktykę akademicką. Jest przedstawicielką niesamodzielnych pracowników do Rady Wydziału Polonistyki, członkinią Krakowskiego Komitetu Okręgowego Olimpiady Literatury i Języka Polskiego, współpracuje z Ośrodkiem Badań Literatury Dziecięcej i Młodzieżowej na Wydziale Polonistyki, jest sekretarzem podczas obron prac doktorskich.

W latach 2008 – 2020 dr Anna Pekaniec opublikowała 2 monografie naukowe, a także: 29 artykułów w monografiach, 15 artykułów w punktowanych czasopismach naukowych, 9 recenzji naukowych, 8 artykułów popularyzatorskich i przeglądowych oraz 31 recenzji i

omówień krytycznych (15 z tych tekstów weszło w skład drugiej książki). Habilitantka wzięła udział w 36 konferencjach (wszystkie po obronie doktoratu) – 4 międzynarodowych i 32 o charakterze ogólnopolskim.

## **2. Ocena monografii przedstawionej jako główne osiągnięcie naukowe w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego**

Dr Anna Pekaniec jako osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 219 p.1 ustęp 2 Ustawy, wskazała monografię pt. *Autobiografki. Szkice o literaturze dokumentu osobistego kobiet* (Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2020, ss. 449, recenzent wydawniczy – prof. dr. hab. Anna Czabanowska-Wróbel).

Spośród czterech recenzji dorobku naukowego Habilitantki wszystkie zawierały pozytywną konkluzję. Recenzentki omówiły i oceniły monografię dr Pekaniec oraz jej pozostałe teksty naukowe, a także działalność dydaktyczną i organizacyjną. Jednomyślnie podkreśliły konsekwencję Habilitantki w prowadzonych badaniach, która zaowocowała książką, będącą istotnym wkładem w rozwój namysłu nad literaturą dokumentu osobistego kobiet.

W recenzji **dr hab. Arleta Galant, prof. US** stwierdza, że książka dr Anny Pekaniec to „monografia szczególnie wielowątkowa, w dodatku napisana z dociekliwością, elokwencją i pasją. Jest to pasja zaangażowania i pasja poszukiwań właściwa dla (...) herstoryczek” (s. 6). Recenzentka podkreśla konsekwencję w zainteresowaniach badawczych Habilitantki (autobiografistyka kobiet, piśmiennictwo wieku XIX i początku XX), a zarazem pokazuje, w jaki sposób dr Pekaniec w najnowszej książce wykracza poza swoje wcześniejsze rozpoznania. O ile w pierwszej monografii interesowały ją szczególnie kwestie poetologiczne dotyczące płci i pisarstwa autobiograficznego, o tyle w drugiej są to zagadnienia podmiotowo-osobowe, co dobrze ilustruje tytuł *Autobiografki*. Szczecińska badaczka zauważa, że „głos Anny Pekaniec wybrzmiewa ciekawiej i zdecydowanie spójniej, gdy opowiada ona o historii (historiach), a nie o teorii (teoriach)” (s. 5). Habilitantka jest bowiem „ważną rekonstruktorką biografii”, „dobrze rozebraną w historii dziewiętnastowiecznych praw, obyczajów, ideologii, społecznych reguł” (s. 5). Prof. Galant wyznaje, że rozdziały poświęcone portretom podwójnym oraz potrójnym przeczytała z dużą przyjemnością. Dodaje, że w omawianej rozprawie widoczna jest wyrazista, ale nieautorytarna postawa autorki, wynikająca z „umiejętności budowania (...) zażytych lekturowych relacji z autobiografkami” (s. 6). Dzięki temu badaczka towarzyszy swoim bohaterkom, „a wybrane utwory czy dokumenty chętniej objaśnia niż interpretuje, chętniej tłumaczy niż przeprowadza ich strzelistą egzegezę” (s. 7), co zbliża jej rozpoznania do odczytań

z kręgu nowego historycyzmu. W zakończeniu prof. Galant wskazuje na „wysokie literaturoznawcze kompetencje” (s. 8) dr Anny Pekaniec, a cały jej dorobek określa jako „przemyślany i nieprzypadkowy” (s. 8). Docenia również bardzo dużą aktywność Habilitantki na polu dydaktycznym i organizacyjnym.

**Prof. dr hab. Ewa Kraskowska** podkreśla z kolei, że najsilniejsza strona warsztatu badawczego Habilitantki to „skrupulatne gromadzenie i porządkowanie materiału źródłowego, umiejętność spojrzenia nań z perspektywy pewnej całości, jaką jest historycznie ujęty korpus tekstów reprezentujących polską literaturę dokumentu osobistego tworzoną przez kobiety, oraz poddanie ich lekturze uwzględniającej istotne wymiary humanistyki współczesnej, przede wszystkim perspektywę genderową i feministyczną” (s. 3). Poznańska badaczka proponuje, aby pierwszą książkę dr Pekaniec czytać jako pierwszy tom „monumentalnego dzieła” (s. 2), dopełnienie *Autobiografek*. Prof. Kraskowska pisze również o skuteczności oraz oryginalności zastosowanego chwytu, jakim było przeprowadzenie analogii między „mityczną narracją o Filomeli i literaturoznawczą narracją o polskich autobiografkach” (s. 4). Przyniosło to bardzo interesujące rezultaty. Recenzentka wskazuje też na ważny i oryginalny wkład Habilitantki w studia nad literaturą dokumentu osobistego kobiet, polegający między innymi na uzupełnieniu koncepcji Lejeune’a czy Czermińskiej o komponent genderowy. Tym, co w książce dr Pekaniec budzi szczególne uznanie prof. Kraskowskiej, jest „nie konstrukt teoretyczny, lecz bliska lektura kobiecego tekstu autobiograficznego” (s. 5). Dlatego docenia zwłaszcza część drugą (*Tematy*) i trzecią (*Osoby*). Według badaczki, zawarte w nich opowieści odkrywają „przed czytelnikami jakby drugą stronę tkaniny – kobiece mikrohistorie «splecione» (...) z makrohistorią dobrze znaną z narracji oficjalnych” (s. 5). Recenzentka sugeruje, że dr Pekaniec powinna zadbać o większe umiędzynarodowienie swoich badań i poprzeć je uzyskanymi grantami. W konkluzji prof. Kraskowska podkreśla, że „badania Habilitantki mają często wymiar pionierski i zdążyły już stać się ważnym punktem na mapie polskich badań nad historycznymi i teoretycznymi aspektami zjawiska *life writing*. Jej prace charakteryzują się doskonałym warsztatem naukowym, pieczołowitością w doborze i opracowaniu materiałów źródłowych oraz świetnie prowadzonym dyskursem akademickim” (s. 7).

Na początku swojej oceny **dr hab. Monika Rudaś-Grodzka, prof. IBL PAN** zaznacza, że „staranna, długotrwała i konsekwentna praca, którą podjęła Habilitantka, badając literaturę dokumentu osobistego kobiet w XIX i XX w., powinna być należycie doceniona” (s. 1). Omawiając monografię Recenzentka stwierdza, że dr Pekaniec kontynuuje swoje badania, ale inaczej rozkłada akcenty, ponieważ tym razem w centrum zainteresowań stawia perspektywę czytelniczki (figura czytelniczki-archiwistki) oraz uwarunkowania społeczne i kulturowe. Było

to możliwe, bo Autorka przyjęła trzy punkty widzenia: naukowy, czytelniczy i historyczny oraz zaproponowała własną wersję „kwadratu autobiograficznego” (jego wierzchołki to: głos, tożsamość, zaangażowanie, herstoria). Recenzentka docenia wybór figury Filomeli, która staje się symbolicznym uogólnieniem autobiografki szukającej własnego głosu oraz „świadectwem zaangażowania emocjonalnego Habilitantki” (s. 12). Wskazuje przy tym, że figura ta niesie za sobą niebezpieczeństwo ujednolicień. Prof. Rudaś-Grodzka określa *Autobiografki* jako „ważną i panoramiczną pozycję w badaniach nad autobiografistyką kobiet”, która „zapewne przyczyni się do dalszego ożywienia studiów nad tego rodzaju pisarstwem kobiet”, ponieważ „polskie autobiografki (...) zyskały zbiorowy portret, stworzony z naukową dociekliwością i feministyczną pasją, pełen odniesień i deklaracji metodologicznych odsyłających do różnych szkół badawczych” (s. 10). Prof. Rudaś-Grodzka zauważa, że zebranie w monografii wcześniej publikowanych artykułów ma zarówno swoje plusy („skorelowanie wieloletnich prac nad jednym tematem”), jak i minusy (nieuniknione powtórzenia). Sugeruje także Habilitantce, że niewątpliwie korzystne byłoby badanie rękopisów, a nie tylko gotowych edycji zbiorów listów, dzienników i pamiętników. Recenzentka wyraża przekonanie, że „monografia jest / będzie istotnym punktem odniesienia nie tylko dla środowiska akademickiego. *Autobiografki...* dr Pekaniec mogą być wprowadzeniem i przybliżeniem tematyki dokumentu osobistego dla studentek i studentów różnych kierunków humanistycznych, ale także staną się ciekawą pozycją dla czytelniczek / czytelników zainteresowanych literaturą dokumentu osobistego kobiet” (s. 11). Na koniec prof. Rudaś-Grodzka podkreśla, że w przypadku dr Pekaniec mamy do czynienia z dużym dorobkiem badawczym, dydaktycznym, organizacyjnym oraz ambitną i ważną rozprawą habilitacyjną.

Z kolei **dr hab. Barbara Zwolińska, prof. UG** zwraca uwagę, że Habilitantka jest wierna podejmowanym tematom, potwierdza swoje kompetencje badawcze rzetelnymi analizami i interpretacjami, a rozważania nad herstoriami „dokumentuje bogatym materiałem literackim, refleksją teoretyczną oraz odwołaniem do wciąż przyrastającej literatury podmiotu” (s. 2). Wymienia takie cechy naukowych osiągnięć dr Pekaniec, jak: „skrupulatność, rzetelność oglądu dokumentacyjnego, umiejętność wnikliwej analizy dokumentów biograficznych (...). Ponadto: erudycję w zakresie znajomości i korzystania z literatury podmiotu (...), równie dobrą znajomość narzędzi badawczych, zwłaszcza w zakresie gender studies oraz teorii gatunków intymistycznych, a także interesujące zestawianie pisarek znanych z nieprofesjonalistkami, zderzanie biografii z tłem historycznym i społecznym, rejestrowanie wydarzeń historycznych widzianych oczyma kobiet-świadków, bądź uczestniczek historii (...)” (s. 3). Pozostawianie ciągle w kręgu podobnych zagadnień badawczych może być postrzegane jako wada, dlatego

Recenzentka koncentruje się również na innych obszarach zainteresowań dr Pekaniec, potwierdzonych licznymi artykułami. Należą do nich m.in.: dziecięca literatura Holokaustowa, biblioterapia, poetki i poeci XX wieku (Świrszczyńska, Ginczanka, Bishop, Kornhauser), współczesna proza kobiet, literatura dla dzieci i młodzieży, autobiografistyka kobiet z okresu I wojny światowej i w literaturze okresu Młodej Polski. Prof. Zwolińska chwali monografię, podoba jej się „interesujący koncept” związany z wykorzystaniem figury Filomeli. Natomiast pewne wątpliwości budzi niejednorodność kompozycji monografii, którą dr Pekaniec określa jako „eklektyczność”, a która widoczna jest „czasem w niezbyt wyraźnym powiązaniu poszczególnych części, w zachwianiu proporcji prowadzącym do wyodrębnienia dwóch głównych części: *Tematy* i *Osoby*, okolonych skromniejszymi *Teoriami* i *Paralelami*” (s. 14), a także nieostra zasada selekcji i klasyfikacji do wspomnianych części. Aczkolwiek – jak podsumowuje Recenzentka – „całość tej eklektycznej układanki (...) jest z pewnością interesującym oglądem rzetelnie opracowanych tekstów analizujących i syntetyzujących różnorakie dokumenty osobiste, opatrzone kobiecą sygnaturą” (s. 18). Gdańska badaczka docenia również aktywność krytyczną Habilitantki, pisząc: „Ocena cudzych dokonań wymaga (...) erudycji oraz zdolności analityczno-syntetycznych” (s. 19). Prof. Zwolińska podkreśla też „imponującą aktywność” (s. 19) dr Pekaniec w zakresie udziału w konferencjach międzynarodowych i ogólnopolskich oraz fakt, że „Habilitantka może poszczycić się wieloma osiągnięciami dydaktycznymi, prowadząc zajęcia na trzech uczelniach” (s. 20).

W opinii sformułowanej na podstawie dorobku Habilitantki oraz przedstawionych czterech recenzji **prof. dr hab. Magdalena Popiel** stwierdza, że „dr Anna Pekaniec jest badaczką rozpoznawalną i wysoko cenioną w środowisku polonistycznym. Jej dwie monografie, kilkanaście artykułów w punktowanych czasopismach i udział w prawie czterdziestu konferencjach naukowych dowodzą dynamicznego rozwoju i dużej aktywności naukowej. Skala zagadnień i tematów podejmowanych w jej pracach świadczy o szerokich kompetencjach” (s. 1). Prof. Popiel wskazuje na „oryginalny wkład Habilitantki do metodologii badań kobiecej autobiografistyki” oraz „inspirujące walory jej refleksji teoretycznej”. W zakończeniu zaś dodaje: „Podzielając pozytywne opinie Recenzentek w pełni doceniam wartość naukową monografii dr Pekaniec w perspektywie rozwoju ginokrytyki. Pragnę podkreślić, że pozycja ta zajmie także znaczące miejsce w historii literatury i kultury” (s. 2).

### 3. Ocena Kolokwium habilitacyjnego

Podczas kolokwium zadano następujące pytania:

**Dr hab. Arleta Galant, prof. US** zwróciła uwagę na fakt, że archiwum to metafora przeszłości, a zatem Autorka *Autobiografek* jest archiwistką w sensie metaforycznym. Poprosiła, aby Habilitantka rozwinęła wątek istnienia analogii między czytaniem zbiorów archiwalnych a czytaniem literatury dokumentu osobistego.

**Prof. dr hab. Ewa Kraskowska** odwołała się do stwierdzenia dr Pekaniec, że jej dotychczasowe badania można traktować jako wprowadzenie do badań tekstów pisanych po 1945 roku i zapytała, czy rzeczywiście da się sformułować taką obserwację, zważywszy na fakt, że cezura roku '45 wprowadza istotną zmianę jakościową w pisarstwie osobistym kobiet.

**Dr hab. Monika Rudaś-Grodzka, prof. IBL PAN** spytała o „rozmontowywanie ram metodologicznych” oraz o – powiązane z tą kwestią – najnowsze formy autobiograficzne, a zatem: czy figura Filomeli jest wystarczająca, a może to także miejsce dla jej siostry Prokne?

**Dr hab. Barbara Zwolińska, prof. UG** poprosiła o przybliżenie w zarysie tematyki prozy wybranych współczesnych autorek polskich. Chodziło na przykład o zagadnienie, na ile można mówić o zmianie tematyki w prozie przedstawicielek „milenialsów” w porównaniu do pisarek średniego pokolenia.

**Prof. dr hab. Magdalena Popiel** wspomniała trylogię Julii Kristevej *Geniusz kobiety*, w której autorka niejako likwiduje męski monopol na kategorię „geniuszu”. Prof. Popiel interesowało, o jakich bohaterkach pomyślałaby dr Pekaniec, gdyby miała napisać polską wersję książki o geniuszu kobiecym.

**Prof. dr hab. Inga Iwasiów** zapytała, czy na podstawie poruszanych w monografii wątków, praktyk i relacji dałoby się napisać historię dyskursu miłosnego autobiografek.

**Dr hab. Mateusz Skucha, prof. UJ** poprosił o omówienie kwestii, w jaki sposób wypracowana przez Habilitantkę metoda badań literatury dokumentu osobistego może znaleźć zastosowanie do badania utworów fikcyjnych pisanych w pierwszej osobie (stylizowanych na listy, pamiętniki, dzienniki).

Kolokwium oceniono bardzo wysoko. Prof. Galant stwierdziła, że jest pod wrażeniem, a sama rozmowa potwierdziła kompetencje literaturoznawcze dr Pekaniec. Prof. Kraskowska wyznała, że z przyjemnością wysłuchała całego kolokwium i wysoko ocenia odpowiedzi Habilitantki na postawione pytania. Prof. Rudaś-Grodzka powiedziała, że to bardzo dobre kolokwium, a wiedza dr Pekaniec robi wrażenie. Prof. Zwolińska również orzekła, że jest w pełni usatysfakcjonowana, wskazując na umiejętne łączenie przez Habilitantkę cech analitycznych i syntetycznych. Prof. Popiel określiła kolokwium jako „znakomite” i dodała, że dr Pekaniec mówi w sposób interesujący, posiada wysokie kompetencje i odznacza się „pasją



myślenia”. Z kolei prof. Skucha oznajmił, że przyjmuje odpowiedź na jego pytanie, jest usatysfakcjonowany i pozostaje pod ogromnym wrażeniem rozległej wiedzy Habilitantki – zarówno z historii literatury XIX i XX wieku oraz literatury najnowszej, jak też – teorii, poetyki i metodologii. Prof. Iwasiów podkreśliła, że to było „świetne kolokwium na każdym poziomie”, a dr Pekaniec odznacza się umiejętnością udzielania wyczerpujących odpowiedzi, potwierdzonych ogromną wiedzą z historii literatury, krytyki i literatury współczesnej. Habilitantka w równie pasjonujący sposób opowiadała o wszystkim, o co ją zapytano, prezentując spójną wizję i tworząc w zasadzie *ad hoc* „mikroteorie, mikronarracje i mikrohistorie literatury”.

Podczas wnikliwej dyskusji Recenzenci podtrzymali pozytywne konkluzje, podkreślając, iż dr Anna Pekaniec należy do dojrzałych, w pełni ukształtowanych badaczy, o wysokich kompetencjach literaturoznawczych, rozległej wiedzy z różnych obszarów humanistyki, a jej monografia stanowi istotny wkład w rozwój literaturoznawstwa.

Konkluzje recenzji, ocena Kolokwium oraz dyskusja obligują Komisję do przedstawienia Radzie Dyscypliny Literaturoznawstwo UJ pozytywnej opinii w sprawie nadania Annie Pekaniec stopnia doktora habilitowanego.

.....

prof. dr hab. Inga Iwasiów  
Przewodnicząca Komisji habilitacyjnej

.....

dr hab. Mateusz Skucha, prof. UJ  
Sekretarz Komisji habilitacyjnej

**Protokół z posiedzenia Komisji habilitacyjnej**  
**w dniu 7 maja 2021 roku**  
**w sprawie nadania dr Annie Pekaniec stopnia doktora habilitowanego**  
**w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo**

Dnia 7 maja 2021 roku odbyło się posiedzenie Komisji habilitacyjnej, powołanej przez Radę Dyscypliny Literaturoznawstwo Uniwersytetu Jagiellońskiego w 18 grudnia 2020 roku w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Anny Pekaniec, wszczętego dnia 30 lipca 2020 roku w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo. Podstawą działania Komisji był art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.) i zasady określone *Procedurze postępowań o nadanie stopni naukowych na Uniwersytecie Jagiellońskim*, stanowiącej załącznik do Uchwały nr 87/IX/2019 Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 25 września 2019 roku.

Ze względu na obowiązujący na terenie Rzeczypospolitej Polskiej stan zagrożenia epidemicznego i ryzyko zagrożenia zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 Komisja obradowała w trybie zdalnym, z wykorzystaniem aplikacji MsTeams, umożliwiającej nagrywanie (zgodnie z §19 p. 11 *Procedury postępowań o nadanie stopni naukowych na Uniwersytecie Jagiellońskim*, stanowiącej załącznik do Uchwały nr 87/IX/2019 Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 25 września 2019 r.).

W posiedzeniu udział wzięli:

1. **prof. dr hab. Inga Iwasiów** – przewodnicząca;
2. **dr hab. Arleta Galant, prof. US** – recenzent;
3. **prof. dr hab. Ewa Kraskowska** – recenzent;
4. **dr hab. Monika Rudaś-Grodzka, prof. IBL PAN** – recenzent;
5. **dr hab. Barbara Zwolińska, prof. UG** – recenzent;
6. **prof. dr hab. Magdalena Popiel** – członek;
7. **dr hab. Mateusz Skucha, prof. UJ** – sekretarz.

Przewodnicząca, prof. dr hab. Inga Iwasiów otworzyła posiedzenie i zaproponowała następujący przebieg:

1. Przedstawienie konkluzji recenzji i opinii o dorobku Habilitantki.

2. Dyskusja.
3. Głosowanie nad uchwałą zawierającą poparcie wniosku o nadanie stopnia.
4. Przedstawienie zarysu uzasadnienia.
5. Informacja o trybie i zasadach sygnowania dokumentów.

W głosowaniu jawnym wszyscy uczestnicy posiedzenia zaakceptowali proponowany porządek obrad (7 głosów za /7 osób uprawnionych).

## **1. Prof. dr hab. Inga Iwasiów przedstawiła konkluzje recenzji i opinii o dorobku Habilitantki.**

### **2. Dyskusja.**

Prof. dr hab. Inga Iwasiów poprosiła kolejno recenzentów o streszczenie najważniejszych argumentów uzasadniających konkluzję recenzji.

Podczas wnikliwej dyskusji Recenzentki podtrzymały pozytywne konkluzje, podkreślając, iż dr Anna Pekaniec należy do dojrzałych, w pełni ukształtowanych badaczy, o wysokich kompetencjach literaturoznawczych, rozległej wiedzy z różnych obszarów humanistyki, a jej monografia stanowi istotny wkład w rozwój literaturoznawstwa.

Przewodnicząca odniosła się do kwestii umiędzynarodowienia dorobku, wskazanej przez prof. Ewę Kraskowską jako jedyny element, który wymagałby rozszerzenia. Przewodnicząca wyjaśniła, iż brzmienie artykułu 219. p. 3 „wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej” należy zinterpretować jako dający Komisji możliwość oceny nie ściśle ilościowej, lecz jakościowej. Dr Anna Pekaniec niewątpliwie wykazała się ponadprzeciętną aktywnością, współpracując z instytucjami naukowymi i oświatowymi, a także biorąc udział w konferencjach, w tym międzynarodowych, tematyka prowadzonych przez nią badań nie wymagała zaś kwerend zagranicznych. W tej sytuacji, zgodnie z propozycjami formułowanymi przez RDN w poradniku dobrych praktyk, Komisja stwierdziła, iż nie ma mowy o luce w dorobku, zalecając na przyszłość zwrócenie uwagi na możliwość publikowania w czasopiśmie i wydawnictwach zagranicznych.

Przewodnicząca zamknęła część posiedzenia poświęconą dyskusji i merytorycznej ocenie dorobku.

### **3. Głosowanie nad uchwałą zawierającą poparcie wniosku o nadanie stopnia.**

Przewodnicząca Komisji zaproponowała treść Uchwały skierowanej do Rady Dyscypliny Literaturoznawstwo UJ, wyrażającej pozytywną opinię w sprawie wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Annie Pekańec.

Następnie prof. dr hab. Inga Iwasiów, działając na podstawie art. 221 ust. 10 z dnia 20 lipca 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.) poprosiła o jawne głosowanie nad przyjęciem wniosku dr Anny Pekańec o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo.

Wyniki głosowania jawnego nad nieprzyjęciem wniosku:

Liczba uprawnionych do głosowania:	7
Liczba głosów ZA	7
Liczba głosów PRZECIW	0
Liczba głosów WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ	0

### **4. Przedstawienie zarysu uzasadnienia.**

Przewodnicząca, prof. Iwasiów, omówiła kwestię Uzasadnienia: Komisja została zobligowana do wydania pozytywnej opinii Ustawą, znajdują się w nim wszystkie konkluzje i zasadnicze oceny merytoryczne dorobku dr Anny Pekańec.

### **5. Informacja o trybie i zasadach sygnowania dokumentów.**

Przewodnicząca Komisji wyjaśniła obieg dokumentów. Ustalono, że komplet dokumentów w wersji elektronicznej zostanie rozesłany do wszystkich członków Komisji. W związku z pracą w systemie zdalnym wymagany jest tylko podpis przewodniczącego i ewentualnie sekretarza komisji. Dokumenty podpisane przez prof. dr hab. Inge Iwasiów zostaną przesłane tradycyjną pocztą do Rady Dyscypliny Literaturoznawstwo UJ.

Na tym Przewodnicząca Komisji habilitacyjnej, prof. dr hab. Inga Iwasiów zamknęła posiedzenie.

.....

prof. dr hab. Inga Iwasiów

Przewodnicząca Komisji habilitacyjnej

.....

dr hab. Mateusz Skucha, prof. UJ

Sekretarz Komisji habilitacyjnej